

Retningslinjer for koncernsolvens

Indledning

- 1.1. Disse retningslinjer er udarbejdet i overensstemmelse med artikel 16 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (i det følgende "EIOPA-forordningen")¹.
- 1.2. Retningslinjerne vedrører artikel 212 til 235 og artikel 261 til 263 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II)² samt artikel 328-342 i Kommissionens Delegerede Forordning (EU) 2015/35 af 10. oktober 2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) (herefter "Forordning (EU) 2015/35")³.
- 1.3. Retningslinjerne er rettet til tilsynsmyndigheder i henhold til Solvens II-direktivet.
- 1.4. Retningslinjerne om beregning af koncernsolvens har til formål at specificere og samordne kravene til beregning af koncernsolvens.
- 1.5. Retningslinjerne finder anvendelse på alle metoder til beregning af koncernsolvens, medmindre andet er anført. Hvor det er relevant, vil standardformlerne eller den interne model blive specificeret i retningslinjerne.
- 1.6. Retningslinjerne giver vejledning om behandlingen af koncerner i EØS inden for rammerne af artikel 215 til 217 i Solvens II-direktivet.
- 1.7. Hvis koncernen får tilladelse til at anvende metode 2 med henblik på beregning af koncernsolvensen, og forudsat at medlemsstaten har gennemført den model, der er fastlagt i artikel 227, stk. 1, i Solvens II-direktivet, kan der anvendes de af det pågældende tredjeland fastsatte lokale solvenskapitalkrav og anerkendte kapitalgrundlag.
- 1.8. Såfremt begreberne ikke er defineret i disse retningslinjer, har de den betydning, der er defineret i de i indledningen omtalte retsakter.
- 1.9. Retningslinjerne træder i kraft fra den 1. april 2015.

Retningslinje 1 – Anvendelsesområde for koncernen med henblik på beregningen af koncernsolvens

- 1.10. Det deltagende forsikrings- eller genforsikrings-selskab, forsikringsholdings-selskabet eller det blandede finansielle holdings-selskab med ansvar for beregningen af koncernsolvensen bør sikre, at alle risici og tilknyttede selskaber, der tilhører koncernen, er dækket, medmindre andet er undtaget i artikel 214, stk. 2, i Solvens II-direktivet.

---

¹ EUT L 331 af 15.12.2010, s. 48-83.

² EUT L 335 af 17.12.2009, s. 1-155.

³ EUT L 12 af 17.01.2015, s. 1-797

Retningslinje 2 - Konsolideringsproces

1.11. Det deltagende forsikrings- eller genforsikringsselskab, forsikringsholdingselskabet eller det blandede finansielle holdingselskab bør vejlede alle tilknyttede selskaber om, hvorledes de skal udarbejde data til beregning af koncernsolvens. De bør give de fornødne instruktioner i forbindelse med udarbejdelsen af konsoliderede, kombinerede eller aggregerede data afhængigt af den anvendte beregningsmetode. De bør sikre, at deres instruktioner anvendes hensigtsmæssigt og ensartet i koncernen, for så vidt angår anerkendelse og værdiansættelse af balanceposter samt medtagelsen og behandlingen af tilknyttede selskaber.

Retningslinje 3 - Vurdering af betydelig og dominerende indflydelse

1.12. Ved fastsættelsen af anvendelsesområdet for koncernen bør det deltagende forsikrings- eller genforsikringsselskab, forsikringsholdingselskabet eller det blandede finansielle holdingselskab sikre gennemførelsen af enhver beslutning fra den koncerntilsynsførendes side om graden af indflydelse, som et selskab reelt udøver over et andet selskab.

Retningslinje 4 – Anvendelsestilfælde for koncerntilsyn

1.13. Da de fire anvendelsestilfælde for koncerntilsyn, der omtales i artikel 213, stk. 2, litra a til d, i Solvens II-direktivet, ikke gensidigt udelukker hinanden, bør tilsynsmyndighederne overveje at anvende de forskellige i denne artikel omhandlede anvendelsestilfælde for koncerntilsyn inden for samme koncern.

Retningslinje 5 - Moderforsikrings- eller genforsikringsselskab, forsikringsholdingselskab eller blandede finansielle holdingselskab med hovedsæde i et tredjeland

1.14. I henhold til artikel 215 i Solvens II-direktivet bør den fungerende koncerntilsynsførende, som defineret i artikel 260 i Solvens II-direktivet, hvor der findes en koncerndel som omhandlet i artikel 213, stk. 2, litra a og b, i Solvens II-direktivet, efter høring af andre berørte tilsynsmyndigheder sikre, at koncerntilsynet som standard finder anvendelse på det endelige moderselskab i EU.

1.15. Hvis moderforsikrings- eller genforsikringsselskabet, forsikringsholdingselskabet eller det blandede finansielle holdingselskab omvendt har hovedsæde uden for EØS og er underkastet ækvivalent koncerntilsyn i tredjelandet, bør den fungerende koncerntilsynsførende, som defineret i artikel 260 i Solvens II-direktivet, forlade sig på det koncerntilsyn, der udøves af tilsynsmyndighederne i tredjelandet, jf. artikel 261 i Solvens II-direktivet, og kan fra sag til sag fritage tredjelandskoncernen for tilsyn af den endelige koncern i EU, når dette ville føre til et mere effektivt tilsyn af koncernen og ikke ville medføre en forringelse af de berørte tilsynsmyndigheders tilsynsaktiviteter med hensyn til deres respektive ansvarsområder.

- 1.16. Efter høring af andre berørte tilsynsmyndigheder bør den fungerende koncerntilsynsførende, som defineret i artikel 260 i Solvens II-direktivet, anse et mere effektivt koncerntilsyn for at være opnået, når følgende kriterier er opfyldt:
- a) Det globale koncerntilsyn giver mulighed for en robust vurdering af de risici, som koncerndelen i EØS og dens enheder er udsat for, henset til koncernstrukturen, karakteren, omfanget og kompleksiteten af risiciene og kapitalallokeringen internt i koncernen.
  - b) Det eksisterende samarbejde mellem tredjelandets koncerntilsynsførende og EØS-tilsynsmyndighederne for den pågældende koncern er struktureret og forvaltes forsvarligt gennem regelmæssige møder og relevant udveksling af oplysninger inden for et tilsynskollegium, som EØS-tilsynsmyndighederne og EIOPA indbydes til at deltage i.
  - c) Der aftales på disse regelmæssige møder en årlig arbejdsplan, herunder fælles undersøgelser på stedet, mellem de tilsynsmyndigheder, der er involveret i tilsynet med koncernen.
- 1.17. Når moderforsikrings- eller genforsikringssselskabet, forsikringsholdingselskabet eller det blandede finansielle holdingselskab har hovedsæde uden for EØS og ikke er omfattet af et ækvivalent tredjelandstilsyn, bør der anvendes koncernsolvenstilsyn af det endelige moderselskab i EU, hvor der eksisterer en koncern, som defineret i artikel 213, stk. 2, litra a eller b, i Solvens II-direktivet. Hvis en sådan koncern ikke eksisterer, bør tilsynsmyndighederne træffe afgørelse om, hvorvidt der i medfør af artikel 262, stk. 2, i Solvens II-direktivet bør stilles krav om oprettelse af et forsikringsholdingselskab eller et blandet finansielt holdingselskab, som har sit hovedsæde i EU, og underkaste denne EØS-koncern et koncerntilsyn og en koncernsolvensberegning.

Retningslinje 6 – Moderselskabet er et blandet forsikringsholdingselskab

- 1.18. Når moderselskabet er et blandet forsikringsholdingselskab, bør koncernsolvensberegningen finde anvendelse på alle de dele af koncernen, der opfylder kriterierne i artikel 213, stk. 2, litra a, b eller c, i Solvens II-direktivet, i stedet for på det blandede forsikringsholdingselskab.

Retningslinje 7 – Anvendelse af beregningsmetoden

- 1.19. For at beregne koncernsolvensen bør det deltagende forsikrings- eller genforsikringssselskab, forsikringsholdingselskabet eller det blandede finansielle holdingselskab overveje det samme anvendelsesområde for koncernen som det, der er fastlagt i Retningslinje 1, uanset om der anvendes beregningsmetode 1, beregningsmetode 2 eller en kombination af begge.

Retningslinje 8 - Valg af beregningsmetode og vurdering af de koncernt interne transaktioner

1.20. Ved beslutningen om, hvorvidt det ikke er tilstrækkeligt kun at anvende metode 1 i henhold til artikel 328, stk. 1, litra e, i Forordning (EU) 2015/35, bør den koncerntilsynsførende se på eksistensen af koncernt interne transaktioner mellem det tilknyttede selskab, der vurderes med henblik på fradrag og aggregering, og alle andre enheder, inden for anvendelsesområdet for beregning af koncernsolvens.

Retningslinje 9 – Forholdsvis andel

1.21. Når et tilknyttet selskab er knyttet til et andet selskab som omhandlet i artikel 12, stk. 1, i direktiv 83/349/EØF, bør det deltagende forsikrings- eller genforsikringsselskab, forsikringsholdingselskabet eller det blandede finansielle holdingselskab fastsætte den forholdsvis andel, der skal anvendes ved beregning af koncernsolvensen, uanset valget af beregningsmetode.

1.22. Der bør som standard anvendes en forholdsvis andel på 100 %. Når en koncernt søger at anvende en anden procentsats, bør den over for den koncerntilsynsførende gøre rede for, hvorfor dette er hensigtsmæssigt. Efter høring af de øvrige berørte tilsynsmyndigheder og selve koncernten bør den koncerntilsynsførende træffe beslutning om hensigtsmæssigheden af den af koncernten valgte forholdsvis andel.

1.23. Ved beregning af koncernsolvensen efter metode 1 bør det deltagende forsikrings- eller genforsikringsselskab, forsikringsholdingselskabet eller det blandede finansielle holdingselskab fastsætte den forholdsvis andel, som selskabet besidder i sine tilknyttede virksomheder, således:

- a) 100 %, når et datterselskab medtages i henhold til artikel 335, stk. 1, litra a og b, i Forordning (EU) 2015/35, medmindre andet bestemmes i henhold til retningslinje 10
- b) den procentsats, der anvendes ved opstillingen af konsoliderede regnskaber, når der medtages virksomheder i henhold til artikel 335, stk. 1, litra c, i Forordning (EU) 2015/35
- c) andelen af den tegnede kapital, der besiddes direkte eller indirekte af det deltagende forsikrings- eller genforsikringsselskab, forsikringsholdingselskabet eller det blandede finansielle holdingselskab, når der medregnes tilknyttede selskaber i henhold til artikel 335, stk. 1, litra e, i Forordning (EU) 2015/35.

Retningslinje 10 - Kriterier for forholdsmæssig anerkendelse af et datterselskabs solvensunderskud

1.24. For at påvise, at moderselskabet helt klart udelukkende hæfter for forsikrings- eller genforsikringsselskabets andel af forsikrings- eller genforsikringsdatterselskabets kapital, som omhandlet i artikel 221, stk. 1, i Solvens II-direktivet, bør moderselskabet over for den koncerntilsynsførende dokumentere, at følgende kriterier er opfyldt:

- a) Der eksisterer ikke nogen aftale om resultatoverførsel og ingen garantier, aftaler om bevaring af nettoformuen eller andre aftaler indgået af moderselskabet eller noget andet tilknyttet selskab, der yder finansiel støtte.
- b) Investeringen i datterselskabet anses ikke for at være en strategisk investering for moderselskabet.
- c) Moderselskabet drager ikke fordel af sin deltagelse i datterselskabet, hvor en sådan fordel kunne antage form af koncerninterne transaktioner som f.eks. lån, genforsikringsaftaler eller serviceaftaler.
- d) Datterselskabet er ikke et centralt element i koncernens forretningsmodel, navnlig vedrørende produkttilbud, kundebase, emissionsgarantier, distribution, investeringsstrategi og ledelse. Desuden driver det ikke virksomhed under samme navn eller mærke, og der er ingen sammenhængende ansvarsområder på det øverste ledelsesniveau i koncernen.
- e) En skriftlig aftale mellem moderselskabet og datterselskabet begrænser udtrykkeligt moderselskabets støtte i tilfælde af et solvensunderskud til moderselskabets andel i dette datterselskabs kapital. Derudover bør datterselskabet have en strategi for afhjælpning af solvensunderskuddet, f.eks. garantier fra minoritetsaktionærer.

- 1.25. Når et datterselskab er omfattet af anvendelsesområdet for den interne model for beregning af solvenskapitalkravet for koncernen, bør den koncerntilsynsførende ikke tillade moderselskabet at medregne datterselskabets solvensunderskud forholdsmæssigt.
- 1.26. Den koncerntilsynsførende bør fra sag til sag vurdere sådanne kriterier efter høring af de øvrige berørte tilsynsmyndigheder og selve koncernen, under hensyntagen til koncernens særlige situation.
- 1.27. Moderselskabets helt klare begrænsning af sin hæftelse bør underkastes den koncerntilsynsførendes årlige kontrol.
- 1.28. Moderselskabet og datterselskabet bør, for at underrette forsikringstagere og investorer, offentliggøre den koncerntilsynsførendes positive afgørelse om anerkendelse af solvensunderskuddet forholdsmæssigt som væsentlige oplysninger i afsnittet om kapitalforvaltning i rapporten om koncernens og de enkelte enheders solvens og finansielle situation.
- 1.29. Ved udarbejdelsen af de konsoliderede regnskabsoplysninger ved hjælp af metode 1 bør datterselskabets kapitalgrundlag og solvenskapitalkrav beregnes forholdsmæssigt i stedet for anvendelse af fuld konsolidering.
- 1.30. Ved udarbejdelsen af de konsoliderede regnskabsoplysninger ved hjælp af metode 2 bør datterselskabets kapitalgrundlag og solvenskapitalkrav beregnes ved hjælp af den forholdsvise andel af dette datterselskab, også i tilfælde af et solvensunderskud.

Retningslinje 11 - Behandling af specifikke tilknyttede selskaber i forbindelse med beregning af koncernsolvens

1.31. Når selskaber i andre finansielle sektorer indgår i en koncern, der er omfattet af et sektorspecifikt kapitalkrav, bør det deltagende forsikrings- eller genforsikringsselskab, forsikringsholdingselskabet eller det blandede finansielle holdingselskab ved beregningen af koncernsolvensen overveje at anvende en sådan koncerns solvenskrav i stedet for summen af kravene for hvert enkelt selskab.

Retningslinje 12 - Et datterselskabs bidrag til solvenskapitalkravet for koncernen

1.32. Ved anvendelse af metode 1, og når standardformlen anvendes, bør det deltagende forsikrings- og genforsikringsselskab, forsikringsholdingselskabet eller det blandede finansielle holdingselskab beregne et datterselskabs bidrag til solvenskapitalkravet for koncernen på basis af det tekniske bilag 1.

1.33. For forsikrings- eller genforsikringsselskaber, det mellemliggende forsikringsholdingselskab eller det mellemliggende blandede finansielle holdingselskab, der er konsolideret i henhold til artikel 335 i Forordning (EU) 2015/35, bør det enkelte solvenskapitalkravs bidrag beregnes under hensyntagen til den forholdsvise andel, der anvendes til bestemmelsen af de konsoliderede regnskabsoplysninger.

1.34. Når koncernens konsoliderede solvenskapitalkrav beregnes på basis af en intern model, bør et datterselskabs bidrag til solvenskapitalkravet for koncernen være produktet af dette datterselskabs solvenskapitalkrav og procentsatsen svarende til de diversifikationseffekter, der henføres til dette datterselskab i henhold til den interne model.

1.35. Ved brug af metode 2 bør et datterselskabs bidrag til solvenskapitalkravet for koncernen være den forholdsvise andel af det enkelte solvenskapitalkrav, idet der ikke medregnes nogen diversifikationseffekter på koncernniveau.

Retningslinje 13 - Tilgængelighed af kapitalgrundlag på koncernniveau i tilknyttede selskaber, der ikke er datterselskaber

1.36. Det deltagende forsikrings- eller genforsikringsselskab, forsikringsholdingselskabet eller det blandede finansielle holdingselskab bør vurdere tilgængeligheden af kapitalgrundlag i henhold til artikel 222, stk. 2, i Solvens II-direktivet og artikel 330 i Forordning (EU) 2015/35 i tilknyttede forsikrings- eller genforsikringsselskaber, mellemliggende forsikringsholdingselskaber og mellemliggende blandede finansielle holdingselskaber, der ikke er datterselskaber, og for tredjelandstilknyttede forsikrings- eller genforsikringsselskaber, mellemliggende forsikringsholdingselskaber og mellemliggende blandede finansielle holdingselskaber, der ikke er datterselskaber, når disse selskabers egenkapitalposter påvirker størrelsen af koncernens kapitalgrundlag eller koncernens solvens væsentligt. De bør over for den koncerntilsynsførende gøre rede for, hvordan vurderingen blev foretaget.

1.37. Den koncerntilsynsførende bør i tæt samarbejde med de øvrige involverede tilsynsmyndigheder gennemgå den vurdering, som koncernen har foretaget.

Retningslinje 14 - Behandling af minoritetsinteresser til dækning af koncernens solvenskapitalkrav

1.38. Det deltagende forsikrings- eller genforsikringsselskab, forsikringsholdingselskabet eller det blandede finansielle holdingselskab bør for hvert datterselskab beregne størrelsen af minoritetsinteresser i den anerkendte kapitalgrundlag, der skal trækkes fra koncernens kapitalgrundlag, i nedennævnte rækkefølge:

1. beregning af den anerkendte kapitalgrundlag, der overstiger datterselskabets bidrag til solvenskapitalkravet for koncernen
2. identifikation og fradrag af den ikkedisponible kapitalgrundlag, der overstiger datterselskabets bidrag til solvenskapitalkravet for koncernen i den anerkendte kapitalgrundlag, der er beregnet i trin 1
3. beregning af den del af minoritetsinteresserne, der skal trækkes fra koncernens kapitalgrundlag ved multiplikation af minoritetsandelen med resultatet af trin 2.

Retningslinje 15 - Behandling af ring-fenced funds og matchende justeringsporteføljer til dækning af solvenskapitalkravet for koncernen

1.39. For alle selskaber, der er medtaget i beregningen af koncernsolvens ved anvendelse af metode 1, og for selskaber i ikkeækvivalente tredjelande, der er medtaget i beregningen af koncernsolvens ved anvendelse af metode 2, bør det deltagende forsikrings- eller genforsikringsselskab, forsikringsholdingselskabet eller det blandede finansielle holdingselskab anvende principperne for ring-fenced funds og matchende reguleringsporteføljer som omhandlet i artikel 81 og artikel 217 i Forordning (EU) 2015/35.

1.40. For selskaber i ækvivalente tredjelande, der er medtaget i beregningen af koncernsolvens ved anvendelse af metode 2, bør det deltagende forsikrings- eller genforsikringsselskab, forsikringsholdingselskabet eller det blandede finansielle holdingselskab identificere enhver begrænsning i selskabets kapitalgrundlag som følge af afgrænsning af aktiver eller passiver eller lignende ordninger, i overensstemmelse med det ækvivalente solvensregime. Disse begrænsninger bør i beregningen af koncernsolvensen anses som en del af vurderingen af tilgængeligheden af kapitalgrundlag på koncernniveau.

1.41. Ved beregning af solvenskapitalkravet for koncernen ved hjælp af metode 1 bør det deltagende forsikrings- eller genforsikringsselskab, forsikringsholdingselskabet eller det blandede finansielle holdingselskab ikke eliminere koncerninterne transaktioner mellem de aktiver og passiver, der er knyttet til hver væsentligt ring-fenced fund eller med hver matchende justeringsportefølje og de resterende konsoliderede regnskabsoplysninger. Det solvenskapitalkrav for koncernen, der beregnes på grundlag af de konsoliderede regnskabsoplysninger, bør være summen af:

- a) det teoretiske solvenskapitalkrav for hver væsentligt ring-fenced fund og hver matchende justeringsportefølje, begge beregnet med aktiverne og passiverne i den ring-fenced fund uden fradrag af koncerninterne transaktioner
  - b) koncernens (diversificerede) solvenskapitalkrav for de resterende konsoliderede regnskabsoplysninger (eksklusive aktiver og passiver i alle væsentlige ring-fenced funds, men inklusive aktiver og passiver i alle ikkevæsentlige ring-fenced funds). Ved beregning af koncernens solvenskapitalkrav for de resterende konsoliderede regnskabsoplysninger bør koncerninterne transaktioner elimineres, hvorimod koncerninterne transaktioner mellem de resterende konsoliderede regnskabsoplysninger og de væsentlige ring-fenced funds ikke bør elimineres.
- 1.42. Når en koncern anvender en intern model til beregning af solvenskapitalkravet for koncernen (i det følgende "SCR"), bør den følge vejledningen i retningslinje 13 i retningslinjer for ring-fenced funds.
- 1.43. De konsoliderede regnskabsoplysninger, der anvendes til beregning af koncernens kapitalgrundlag, bør være eksklusive koncerninterne transaktioner, som omhandlet i artikel 335, stk. 3, i Forordning (EU) 2015/35. Derfor bør alle koncerninterne transaktioner mellem væsentlige ring-fenced funds og de resterende konsoliderede regnskabsoplysninger elimineres med hensyn til beregningen af koncernens kapitalgrundlag.
- 1.44. For hver væsentlig ring-fenced fund og for hver matchende justeringsportefølje, der identificeres inden for de konsoliderede regnskabsoplysninger under metode 1, bør det deltagende forsikrings- eller genforsikringsselskab, forsikringsholdingselskabet eller det blandede finansielle holdingselskab beregne det begrænsede kapitalgrundlagelementer ved anvendelse af de samme aktiver og passiver i den ring-fenced fund, der anvendes til at beregne dens teoretiske solvenskapitalkrav eller matchende justeringsportefølje som beskrevet ovenfor, dvs. uden fradrag af koncerninterne transaktioner.
- 1.45. Derfor bør det samlede begrænsede kapitalgrundlag i den ring-fenced fund eller matchende justeringsportefølje, der skal trækkes fra koncernens afstemningsreserve, være summen af hele det væsentlige begrænsede kapitalgrundlag, der identificeres i forsikrings- eller genforsikringsselskaber i EØS, og det begrænsede kapitalgrundlag, der identificeres i et forsikrings- eller genforsikringsselskab uden for EØS, inden for anvendelsesområdet for de konsoliderede regnskabsoplysninger.

Retningslinje 16 – Justeringer i forbindelse med ikke-disponibel kapitalgrundlag til beregning af den anerkendte kapitalgrundlag i koncernen

- 1.46. Ved anvendelse af metode 1 bør det deltagende forsikrings- eller genforsikringsselskab, forsikringsholdingselskabet eller det blandede finansielle holdingselskab trække den andel af kapitalgrundlaget i tilknyttede selskaber, der ikke er disponibel til dækning af solvenskapitalkravet for koncernen, fra de

relevante kapitalgrundlagselementer og de relevante tiers af koncernens konsoliderede kapitalgrundlag.

- 1.47. De bør følge den proces, der beskrives nedenfor med hensyn til beregning af koncernens anerkendte kapitalgrundlag til dækning af solvenskapitalkravet for koncernen og koncernens konsoliderede minimumssolvenskapitalkrav:
- a) Koncernens kapitalgrundlag beregnes på grundlag af de konsoliderede regnskabsoplysninger, som anført i artikel 335, litra a til f, i Forordning (EU) 2015/35, med fradrag af eventuelle koncerninterne transaktioner.
  - b) Koncernens kapitalgrundlag er klassificeret i tiers.
  - c) Koncernens disponible kapitalgrundlag beregnes med fradrag af koncernreguleringer, der er relevante for koncernen.
  - d) Den anerkendte kapitalgrundlag er omfattet af de samme tierbegrænsninger, der finder anvendelse på individuelt niveau, til at dække solvenskapitalkravet for koncernen og koncernens konsoliderede minimumssolvenskapitalkrav.
- 1.48. Ved anvendelse af metode 2 bør det deltagende forsikrings- eller genforsikringsselskab, forsikringsholdingselskabet eller det blandede finansielle holdingselskab lægge summen af den anerkendte kapitalgrundlag i tilknyttede selskaber til grund efter fradrag af ikkedisponibel kapitalgrundlag for koncernen.
- 1.49. For begge beregningsmetoders vedkommende bør der, når det ikkedisponible kapitalgrundlag er blevet klassificeret i mere end én tier, over for den koncerntilsynsførende gøres rede for den rækkefølge, hvori de trækkes fra de forskellige tiers.

Retningslinje 17 - Proces for den koncerntilsynsførendes vurdering af det ikkedisponible kapitalgrundlag

- 1.50. For grænseoverskridende koncerners vedkommende bør den koncerntilsynsførende drøfte sin vurdering af ikkedisponibel kapitalgrundlag med de øvrige berørte tilsynsmuligheder i tilsynskollegiet og med det deltagende forsikrings- og genforsikringsselskab, forsikringsholdingselskabet eller det blandede finansielle holdingselskab. Processen bør være følgende:
- a) I sin regelmæssige tilsynsrapport bør det deltagende forsikrings- eller genforsikringsselskab, forsikringsholdingselskabet eller det blandede finansielle holdingselskab give den koncerntilsynsførende deres vurdering af ikkedisponibel kapitalgrundlag for alle de selskaber, der indgår i beregningen af koncernsolvensen. De bør ligeledes gøre rede for de justeringer, der er foretaget for at fratække ikkedisponibel kapitalgrundlag.
  - b) Den koncerntilsynsførende bør drøfte sin vurdering af ikkedisponibel kapitalgrundlag internt i tilsynskollegiet og med koncernen.

- c) Hver tilsynsmyndighed bør give sin vurdering af tilgængeligheden for koncernen af det kapitalgrundlag, der er knyttet til de tilsynspligtige selskaber.
  - d) Den koncerntilsynsførende bør drøfte med de øvrige berørte tilsynsmyndigheder, om tilgængeligheden af kapitalgrundlaget ændres, hvis den vurderes på individuelt niveau eller koncernniveau.
- 1.51. For nationale koncerners vedkommende bør den koncerntilsynsførende drøfte sin vurdering af ikkedisponibel kapitalgrundlag med det deltagende forsikrings- og genforsikringselskab, forsikringsholdingselskabet eller det blandede finansielle holdingselskab.
- 1.52. Processen bør være følgende:
- a) I sin regelmæssige tilsynsrapport bør det deltagende forsikrings- eller genforsikringselskab, forsikringsholdingselskabet eller det blandede finansielle holdingselskab give den koncerntilsynsførende deres vurdering af ikkedisponibel kapitalgrundlag for alle de selskaber, der indgår i beregningen af koncernsolvensen. De bør ligeledes gøre rede for de justeringer, der er foretaget for at fratække ikkedisponibel kapitalgrundlag.
  - b) Den koncerntilsynsførende bør drøfte sin vurdering af ikkedisponibel kapitalgrundlag med koncernen.

Retningslinje 18 - Afstemningsreserve for koncernen

- 1.53. Det deltagende forsikrings- eller genforsikringselskab, forsikringsholdingselskabet eller det blandede finansielle holdingselskab bør sikre, at afstemningsreserven for koncernen er baseret på artikel 70 i Forordning (EU) 2015/35. Navnlig bør det deltagende forsikrings- eller genforsikringselskab, forsikringsholdingselskabet eller det blandede finansielle holdingselskab på koncernniveau medtage:
- a) værdien af egne aktier, som besiddes af det deltagende forsikrings- eller genforsikringselskab, forsikringsholdingselskabet eller det blandede finansielle holdingselskab og de tilknyttede selskaber
  - b) de begrænsede kapitalgrundlagelementer, der overstiger det teoretiske solvenskapitalkrav i tilfælde af ring-fenced funds og matchende justeringsporteføljer på koncernniveau.

Retningslinje 19 - Fastsættelse af de konsoliderede regnskabsoplysninger for beregningen af koncernsolvens

- 1.54. De konsoliderede regnskabsoplysninger bør beregnes på grundlag af de konsoliderede regnskaber, som er blevet værdiansat i henhold til Solvens II-direktivets regler med hensyn til anerkendelse og værdiansættelse af balanceposter samt medtagelse og behandling af de tilknyttede selskaber.

Retningslinje 20 - Fastsættelse af valuta med henblik på beregning af valutarisikoen

1.55. Kapitalkravet for valutarisikoen bør omfatte eventuelle risikobegrænsende teknikker, der opfylder kravene i artikel 209 til 215 i Forordning (EU) 2015/35. Når det konsoliderede solvenskapitalkrav beregnes ved hjælp af standardformlen, bør alle de investeringer, der er denomineret i en valuta, som er knyttet til de konsoliderede regnskabsers valuta, også medgå på koncernniveau i overensstemmelse med artikel 188 i Forordning (EU) 2015/35.

Retningslinje 21 - Koncernens konsoliderede minimumssolvenskapitalkrav (minimum for solvenskapitalkravet for koncernen)

1.56. Ved fastsættelsen af koncernens konsoliderede minimumssolvenskapitalkrav udelukkende under metode 1, eller i kombination med metode 2, bør det deltagende forsikrings- eller genforsikringsselskab, forsikringsholdingselskabet eller det blandede finansielle holdingselskab anvende følgende kapitalkrav:

- a) minimumskapitalkravene for godkendte forsikrings- og genforsikringsselskaber i EØS, der er omfattet af metode 1
- b) de lokale kapitalkrav, ved hvilke tilladelsen ville blive tilbagekaldt, for tredjelandsforsikrings- og genforsikringsselskaber, der er omfattet af metode 1, uafhængigt af resultatet af ækvivalensundersøgelsen.

Retningslinje 22 – Koncernens konsoliderede minimumssolvenskapitalkrav

1.57. Såfremt metode 1 anvendes alene eller i kombination med metode 2, når koncernens konsoliderede minimumssolvenskapitalkrav ikke længere opfyldes, eller når der er risiko for manglende opfyldelse i de følgende tre måneder, bør de tilsynsforanstaltninger, der er fastsat i artikel 139, stk. 1 og stk. 2, i Solvens II-direktivet for manglende opfyldelse af det individuelle minimumskapitalkrav, finde anvendelse for koncernen.

Retningslinje 23 – Behandling af koncernspecifikke risici

1.58. Det deltagende forsikrings- eller genforsikringsselskab, forsikringsholdingselskabet eller det blandede finansielle holdingselskab bør beregne solvenskapitalkravet for koncernen under hensyntagen til alle kvantificerbare, væsentlige specifikke risici, der eksisterer på koncernniveau, og som kan påvirke koncernens solvens og finansielle stilling. Såfremt koncernens specifikke risici er væsentlige, bør koncernen anvende koncernspecifikke parametre eller en delvis intern model for beregning af solvenskapitalkravet svarende til de koncernspecifikke risici.

1.59. Det drejer sig om følgende risici:

- a) de risici, der også findes på individuelt niveau, men hvis virkning er væsentlig forskellig (som har forskellige egenskaber) på koncernniveau, eller
- b) de risici, der kun findes på koncernniveau.

- 1.60. Solvenskapitalkravet for koncernen for den kvantificerbare del af disse risici bør beregnes som følger:
- a) i det i a) beskrevne tilfælde ved anvendelse af andre kalibreringer på relevante moduler eller delmoduler end dem, der anvendes på individuelt niveau, eller ved at anvende passende scenarier
  - b) i det i b) nævnte tilfælde ved at anvende passende scenarier.
- 1.61. Såfremt koncernen ikke er i stand til at afspejle risikoprofilen i koncernens solvenskapitalkrav på grund af de specifikke risici, der findes på koncernniveau, som beskrevet ovenfor, bør den koncerntilsynsførende, efter at have hørt de øvrige berørte tilsynsmyndigheder, i givet fald kunne stille krav om et kapitaltillæg for koncernen, som beskrevet i artikel 232, litra a, og artikel 233, stk. 6, i Solvens II-direktivet.

Retningslinje 24 - Risikoprofil for kapitaltillæg ved anvendelse af metode 1

- 1.62. Når en risikoprofil for et kapitaltillæg er blevet fastsat for et tilknyttet selskab, og dette tilknyttede selskab konsolideres i henhold til metode 1, bør den koncerntilsynsførende vurdere betydningen for koncernen af afvigelsen af risikoprofilen fra de antagelser, der ligger til grund for solvenskapitalkravet, som beregnet ved anvendelse af standardformlen eller en intern model, og bør overveje, om der er behov for at stille krav om et kapitaltillæg til solvenskapitalkravet for koncernen.

Retningslinje 25 - Ledelsesbetinget kapitaltillæg ved anvendelse af metode 1

- 1.63. Når der er blevet fastsat et ledelsesbetinget kapitaltillæg for et tilknyttet koncernselskab, og dette tilknyttede selskab konsolideres i henhold til metode 1, bør den koncerntilsynsførende vurdere betydningen for koncernen af afvigelsen fra de standarder, der er fastsat i artikel 41 til artikel 49 i Solvens II-direktivet, og bør overveje, om der er behov for at stille krav om et kapitaltillæg til solvenskapitalkravet for koncernen.

Retningslinje 26 - Vurdering af afvigelsen på individuelt niveau, når der er identificeret en væsentlig afvigelse på koncernniveau

- 1.64. Når der er identificeret en væsentlig afvigelse på koncernniveau, bør tilsynsmyndigheden for et tilknyttet selskab vurdere, om afvigelsen stammer fra risikoprofilen eller fra ledelsessystemet for det tilknyttede selskab.
- 1.65. Den pågældende tilsynsmyndighed bør i så fald vurdere betydningen af afvigelsen fra risikoprofilen eller fra standarderne for ledelsessystemet og bør overveje, om der er behov for at stille krav om et kapitaltillæg for det tilknyttede selskab.

Retningslinje 27 - Kapitaltillæg ved anvendelse af metode 2

- 1.66. Når hele eller en del af solvenskapitalkravet for koncernen beregnes ved anvendelse af metode 2, bør ethvert kapitaltillæg i forbindelse med

risikoprofilen, der fastsættes for et tilknyttet selskab, som er omfattet af metode 2, tilføjes til solvenskapitalkravet for koncernen med hensyn til den forholdsvise andel, der er anført i artikel 221, stk. 1, litra b, i Solvens II-direktivet. Det bør undgås at medregne samme afvigelse fra risikoprofilen dobbelt på individuelt niveau og på koncernniveau.

Overholdelse og indberetningsregler

- 1.67. Dette dokument indeholder retningslinjer udstedt i henhold til artikel 16 i EIOPA-forordningen. I overensstemmelse med EIOPA-forordningens artikel 16, stk. 3, bestræber de kompetente myndigheder og finansielle institutioner sig på at efterleve disse retningslinjer og henstillinger bedst muligt.
- 1.68. Kompetente myndigheder, der efterlever eller agter at efterleve disse retningslinjer, indarbejder dem i deres lov- eller tilsynsrammer på passende vis.
- 1.69. Kompetente myndigheder underretter EIOPA om, hvorvidt de efterlever eller agter at efterleve disse retningslinjer, og de angiver deres begrundelse for eventuelt manglende efterlevelse, senest to måneder efter udstedelsen af de oversatte versioner.
- 1.70. Hvis de kompetente myndigheder ikke har svaret inden denne dato, anses de for ikke at efterleve indberetningen og vil blive indberettet i overensstemmelse hermed.

Endelig bestemmelse om kontrol

- 1.71. Disse retningslinjer er undergivet EIOPA's kontrol.

Teknisk bilag 1:

Beregning af forsikrings- eller genforsikringsdatterselskabets bidrag til solvenskapitalkravet for koncernen ("SCR") [Retningslinje 12, 14 og 15]

$$\text{Contr}_j = \text{SCR}_j \times \text{SCR}_{\text{diversified}} / \sum_i \text{SCR}_{\text{isolo}}$$

Hvor:

- SCR_j er SCR for den individuelle enhed i selskab j
- $\text{SCR}_{\text{diversified}}$ = SCR beregnet i overensstemmelse med artikel 336, litra a, i Forordning (EU) 2015/35
- $\text{SCR}_{\text{isolo}}$ er SCR for den individuelle enhed i det deltagende selskab og hvert tilknyttet forsikrings- eller genforsikringsselskab og tredjelandsforsikrings- og genforsikringsselskab, der medtages i beregningen af $\text{SCR}_{\text{diversified}}$
- forholdet er den forholdsvise justering som følge af anerkendelsen af diversifikationseffekterne på koncernniveau.

For selskaber, der er medtaget i konsoliderede regnskabsoplysninger med forholdsvis konsolidering, jf. artikel 335, stk. 1, litra c, i Forordning (EU) 2015/35, er det kun den forholdsvise andel af SCR for den individuelle enhed, der medtages i ovennævnte beregning.